

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever

1. 02. 2015 – 14. 02. 2015

Slovo na úvod

Chráňme si svoju rodinu! Človek je Božím dielom a Boh nestvoril človeka ako „muža a muža“ alebo „ženu a ženu“, ale v Knihe Genezis sa píše: „A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: „Plodte a množte sa a naplňte zem! /.../ Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a príčne k svojej manželke a budú jedným telom.“ (Gen 1, 27-28; 2, 24). Tento manžel-sky zväzok jedného muža a jednej ženy Ježiš Kristus potvrdzuje a povyšuje na sviatosť manželstva: „ Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje“ (Mt 19, 6). Tým, že ľudskú prirodzenosť muža a ženy stvoril na svoj obraz a stále ju udržuje v bytosti, Boh vložil do nej povolanie, a tým aj schopnosť a úlohu milovať a žiť v spoločenstve. Preto láska je hlavným povolaním každého človeka (FC 11).

Podľa Božieho ustanovenia manželstvo je základom širšieho rodinného spoločenstva, pretože sám manželský stav a manželská láska sú určené na plodenie a výchovu potomstva, v čom nachádzajú svoje dovŕšenie (FC 14). Deti sa prirodzene rodia a vychovávajú len vo vzťahu medzi mužom a ženou, preto si páry či skupiny rovnakého pohlavia nemôžu nárokovať rovnaké práva, aké má manželstvo. Keď sa povie rodina, máme bežne na mysli rodinu postavenú na manželstve muža a ženy, tak ako to je momentálne definované v našom zákone o rodine, kde deti môžu vidieť vzory

milujúcej mamy a láskavého otca, kde muž a žena sú si vo všetkom rovní a hoci sú odlišní, dopĺňajú sa a spoločne môžu vytvárať harmonický vzťah nasmerovaný spoločnou cestou.

V poslednej dobe sa však začali objavovať aj iné pohľady, ktoré na prvé počutie znejú ako snahy o riešenie zrovnoprávnenia mužov a žien či ťažkostí menších a ich zrovnoprávnenia. Pri hlbšom skúmaní z nich však vedome či nevedome plynú ohrozenia manželstva muža a ženy, jeho výnimčnosti a hodnoty pre spoločnosť, ohrozenia stability rodiny, práv rodičov na slobodnú výchovu detí či práva detí na stabilnú rodinu s mamou a otcom.

Termín referenda o rodine je určený na 7. januára. Je na každom z nás, čo povie budúcej generácii, čo robil v tento významy deň našej histórie. Či využije jedinečnú šancu, alebo ju nechá odísť... Keď nepôjdeš, nepodporíš svoju rodinu a nepovieš 3x ÁNO rodine, tak buď si vedomý(á) toho, že vydávaš – ako Pilát Ježiša – svoje dieťa alebo svoje vnúča do rúk registrovaných partnerstiev – dvom mužom alebo dvom ženám –, lebo európske súdy sice hovoria, že: „*Nie sme povinní prijať registrované partnerstvá*“, lenže nemáš istotu, či náš parlament o niekoľko rokov nedá zelenú týmto registrovaným partnerstvám. Čo ak ich prijme bez tvojho súhlasu? Problém je ten, že: „Keď ich už raz prijmeme, práva a povinnosti im patriace nebudú záležať iba na našom parlamente; viaceré nám nadiktujú zvonku, Európsky súd

pre ľudské práva a Európsky súdny dvor“ a kvôli európskym súdom im budeme musieť priznať takmer rovnaké práva ako manželstvu, vrátane adopcií.

Dnes ešte môžeme naše kľúčové hodnoty manželstva, rodiny a detí chrániť, zajtra môže byť neskoro. Preto ja dolu podpísaný hovorím 3x ÁNO RODINE.

o. Kazimierz Kogut OSPPE

Medailónik svätých

POMOCNÍK V NÚDZI – SVÄTÝ BLAŽEJ

Mnohým z nás sa pri mene tohto svätca vybaví svätenie hrdiel. Ale povedať čosi viac, to by sme už asi nedokázali.

Žil koncom 3. storočia, zomrel v r. 316 v Sebaste (dnes Turecko). Pôvodne bol lekárom. Túžil byť lekárom nielen tela, ale i duše a neskôr sa stal biskupom. Liečil, žehnal kresťanov i v čase prenasledovania cisárom Diokleciánom. Ukrýval sa v horskej jaskyni. Keď raz poľovníci usporiadali lov, zver utekala jedným smerom – k Blažejovi. Lovci šli po ich stopách. Keď došli k Blažejovi obkľúčenému zverou, vylakaní to oznámili cisárovi. Blažeja hneď zatkli, uväznili a mučili. Ale ani to ho neodradilo od plnenia Božej vôle. Jedna z mnohých legiend o ňom hovorí, že istej matke uzdravil dieťa, chlapca, ktorému uviazla v hrdle kosť z ryby. Na začiatku spomínané svätenie hrdiel súvisí podľa ľudovej tradície práve s uzdravením dusiaceho sa chlapca.

Zomieral v ukrutných mukách, ale nie sám. Päť kresťanských matiek a traja chlapci zomreli spolu s ním. Deti tak mali príležitosť všimnúť si je ho odvahu.

Po Blažejovej smrti až dodnes sa ľudia modlia, prosia o jeho príhovor hlavne pri bolestiach hrdla. Práve preto ho radíme medzi štrnástich svätých pomocníkov v rôznych potrebách. Jeho sviatok slávime 3. februára, kedy sa v kostoloch posväčujú hrdlá dvoma hromničními sviecami.

Erika Kušnírová

Obr.: <http://rn.christ-net.sk/0113/m02.htm>

K Svetovému dňu chorých

Drahí trpiaci bratia a sestry, prosme spoločne nášho Pána a Spasiteľa, aby nám dožičil dôsledne žiť pravdu, že náš kresťanský život sa začína aj končí v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

(In: časopis Apostolstwo chorych, 6/2011.)

Slovo do svedomia

**Spytovanie svedomia — najľahšia modlitba.
Pozerať späť, aby sme išli vpred.**

James Martin SJ

Z HISTÓRIE NAŠEJ FARNOSTI

„PROSTE PÁNA ŽATVY...“

Na povzbudenie k modlitbám vďaka aj za kňazov – farárov, dekanov, správčov našej farnosti, ktorí po zriadení Košickej diecézy počas svojho pôsobenia vo Vranove u našich mladých rodákov vzbudili kňazské alebo rehoľné povolanie, prispeli k ich formovaniu a majú podiel na ich príprave, predkladáme tento zoznam – „zrkadlo“ ich pastoračnej činnosti, ktorý pripravil náš farník. Obetavé pôsobenie týchto robotníkov vo vinici Pánovej, ktorí sa zaslúžili o nové kňazské povolania, za uplynulých cca 200 rokov prinieslo toto požehnané ovocie:

Čas pôsobenia	Meno správcu farnosti	Č.	Meno novokňaza	Dátum vysviacky
1814 – 1834	Michal JARABÍN	1.	Andrej PALO SchP	21. 8. 1832
1858 – 1879	Ján JEDINÁK	2.	Štefan ŠAROŠI	1863
		3.	Ján KURIMSKÝ	1869
		4.	Ladislav HERBST	1892
1879 – 1913	Anton STRASSER	5.	Ján FRIMMER	1896
		6.	Štefan HOBEK	1908
		7.	Jozef BALOGH	1914
1913 – 1928	Michal CSINTALAN	8.	Juraj BAK SJ	7. 4. 1941, Segedin
1929 – 1946	Adam RÉPAŠI	9.	Juraj Ján ZIMNÝ	7. 6. 1952, Kanada
		10.	Imrich GÖTTINGER	29. 6. 1952, Praha
1946 – 1950	Štefan DRÁB	11.	Ján HERMANOVSKÝ	17. 3. 1974, Rím
1955 – 1978	František RAFFÁČ	12.	Pavol TOMKO CSsR (gr.kat.)	1987 tajne
1979 – 1983	ThDr. Ladislav OSTRAK			Bratislava
1983 – 1990	Jozef MRÍZ	13.	Stanislav FEDOR	24. 1. 1988
		14.	Martin TELEPUN	17. 6. 1990
		15.	Miroslav ČAJKA CSsR (gr.kat.)	27.10.1991
		16.	Bartolomej URIGA OFM	2. 6. 1994, Praha
		17.	Peter SMUTELOVIČ	27. 5. 1995, Newark New Jersey, USA
1992 – 2004	ThLic. Leander T. PIETRAS OSPPE	18.	Anton MATINA	21. 6. 1998, Košice
		19.	Adrián PRŮŠA	21. 6. 2009, Košice
		20.	Darius ČARŠ SVD	6. 9. 2009, Nitra
2004 – 2011	Martin LEHONČÁK OSPPE	21.	Ondrej KENTOŠ OSPPE	29. 5. 2010 Jasna Góra, Poľsko
		22.	Roman HAŠKO	15. 6. 2013, Košice
2011 – 2014	Grzegorz WACH OSPPE			

Z uvedeného počtu kňazov pochádzajúcich z Vranova je sedem rehoľníkov. V tomto zozname nie sú zahrnutí novokňazi z bývalých filiálok a z farnosti Vranov – Juh po r. 1992, ani vranovskí farári, za pôsobenia ktorých nebolo sformované kňazské povolanie z farnosti.

Spracoval Mikuláš Majerčín

ABY V RODINÁCH PRÚDILA LÁSKA

Základný vzorec správania, spôsob, ako medzi sebou komunikujeme, riešime konflikty, vštepujeme si už od malička. Preto by bolo prospešné začať **realizovať prevenciu možnej narušenej vzťahovej väzby v rodine** celkom prirodzeným spôsobom – čo najskôr, už od nášho narodenia. Kedysi boli bábätká pevne držané v šatke a nosené na tele matky, kým začali chodiť. Keď sa dieťa v tomto ranom období hnevalo, nebolo potrestané odlúčením a nemuselo sa vyrovnávať s osamelosťou a anonymitou. V súčasnej dobe rozvoja techniky nám táto skúsenosť bola odoprená. Dnes má každý svoj kočík, izbu, počítač, svoju televíziu, svoje auto... Komunikácia je obmedzovaná na minimálny osobný kontakt, ľudskosť sa začala strácať.

Súčasná situácia rizikovosti rozpadu rodín, čo má výrazný následok nielen na výchovu a vzdelávanie detí, ale aj na ich komunikáciu v rodine i mimo nej, následne ovplyvňuje vzťahy dieťaťa k iným osobám v živote. Stav zvýšenej rozvodovosti rodín – rozpad rodín možno prirovnať k volaniu o prvú pomoc, čo je na úrovni svetovej krízy, ktorá nezasiahla len financie, ale dominantne postihla medziľudskú lásku. V súčasnosti človek komunikuje radšej s digitálnymi prístrojmi než s ľuďmi. Tak ako sa cítia rodičia bezmocní a bezradní v partnerstve bez empatie a ľudskej blízkosti, tak sa následne cítia bezradne, zúfalo aj v rodičovstve, kde sa čím ďalej, tým viac a viac narušajú vzťahové väzby medzi rodičmi a ich deťmi. Tento narušený vzorec rozpadávajúcej sa rodiny sa doslova dedí ako dedičstvo a prenáša sa do novovy-

tvorených rodín našich detí. Daný stav nezavinieli len dnešní rodičia, môžeme ho vnímať aj ako následok postupne narastajúceho materializmu a technického pokroku, keď sme sa vzdialili od prirodzenosti.

Dnes by sme mali dať do popredia bezpodmienečnú lásku ako najpodstatnejšiu usmerňujúcu silu rodiny, ktorá by mala prúdiť medzi partnermi a práve tak aj medzi rodičmi a deťmi. Bezpodmienečnosť alebo bezvýhradnosť lásky znamená, že ju členovia rodiny chcú žiť a obnoviť nielen v tzv. „dobrých časoch“, ale aj v čase emočnej krízy. „V dobrých aj v zlých časoch“, sľubuje sa pri oltári.

Nie je možné, aby celoživotný vzťah manželov prebiehal len v harmónii. Nežili by v pravde. Veď sa odlišujú vo vývoji svojej osobnosti, rovnako v myslení, cítení aj v hodnotení čo do postoja, nárokov, očakávania, temperamentu a osobitého prejavu. Ak jeden z nich alebo dokonca obaja trvajú na svojom, musí dôjsť ku konfliktom a emocionálnemu stresu. Musí sa to tak prihodiť, aby každý mohol vyvíjať svoju osobnosť. Konflikty v láske patria k životu. Iba cez ne sa dá láska obnovovať. Milovať by sa však mali i napriek tomu, že nezodpovedajú prianiam toho druhého. Ide o to, aby sa neprišpôbovali slepo za cenu straty vlastného Ja alebo aby v dôsledku neschopnosti odpustiť nevzdávali lásku a neopúšťali sa.

Aby si boli vedomí ceny takejto lásky, je nutné, aby sa spolu úprimne a pravdivo konfrontovali: „Netrvám na tom, aby si sa menil. Mám ťa rada takého, aký si. I s tvojimi nedostatkami. Ale chcem, aby si vedel, ako mi pri tom je.“ A keď sú plní hnevu a rozčarovania, že by najradšej zakričali: „Nechaj ma na pokoji!“, otočili sa tomu druhého chrbtom a pribuchli za sebou dvere, mali by vedieť prekonať inštinktívne nutkanie k útoku či úteku a podržať sa v náručí. Aby vyplavili všetku nahromadenú bolesť a zase sa ako milujúci ľudia našli.

/In: Prekopová J., Najdôležitejšie je, aby v rodinách prúdila láska/

Spracoval O. Andrzej Kucharski OSPPE

DEŤOM 3xÁNO 7.februára

O TOM, ČO NÁS ČAKÁ

„A ty si čiá?“ – otázka, ktorú som často počúvala, ako každé dieťa aj ja. Aká je vo väčšine prípadov odpoveď? Pravdaže: „Mamkina a ockova.“

Z pohľadu mladého človeka môžem povedať, že referendum o rodine nie je ani tak vecou Ústavy, zákonov či nebodaj akejsi „diskriminácie“, ale vecou morálky, budúcnosti spoločnosti a, samozrejme, hodnoty rodiny.

Osobne si neviem predstaviť žiť v rodine s dvoma rodičmi, kde neviem určiť, kto je mama a kto otec. Pre každé dieťa je predsa prirodzené mať ako ženský, tak aj mužský vzor. Rodičia (akísi neurčití) nestačia. Potrebná je MAMA, potrebný je OTEC, ktorí dieťa vedú a vychovávajú. Práve im pripadá právo rozhodnúť, čo je pre ich syna či dcéru vhodné. V otázke sexuálnej výchovy obzvlášť. Naša spoločnosť upadá a médiá už beztak ukazujú viac než dosť. Tlačíť nasilu vedomosti zo sexuálnej oblasti do detských hláv... Načo? Poznanie tejto ľudskej súčasti príde prirodzene vekom, dospievaním.

Referendum chráni manželstvo a rodinu, preto s ním jednoznačne súhlasím. A vy? *Gabriela Holková*

PRIESTOR PRE ĽUDSKOSŤ?

Patrónka Lúrd, chorých a ľudí zosmiešňovaných kvôli viere. Svätá Bernadette Soubirousová je sväticou, ktorej sa ako mladej dievčine v skalnej priehlbine jaskyne Massabielle

zjavila Panna Mária. Ukázala jej liečivý prameň a požiadala ju, aby na danom mieste nechala postaviť kostol. Vďaka tomuto prameňu sa Lurdy stali jedným z najnavštevovanejších pútnických miest na svete. Davy veriacich prichádzajú na toto miesto hľadať uzdravenie.

Deň spomienky Panny Márie Lurdskej, čiže 11. február, sa spája so Svetovým dňom chorých, ktorý v roku 1992 ustanovil pápež Ján Pavol II. Ani v tomto roku sa od tejto tradície neupustí, a tak hlavný zmysel už 23. ročníka Svetového dňa chorých je jasný. Tento deň je o rešpektovaní chorého človeka a uvedomovaní si existencie aj nevyliciteľných ochorení okolo nás, na ktoré sa človek nemá dívať len cez prsty. Pamätajme na chorých. Pomáhajme im, aby mohli čeliť chorobe i smrti v dôstojných podmienkach. Veď vieme, že telesné zdravie často je ovplyvnené duševným zdravím. Samozrejme, modernejšia technika v zdravotníctve či lepšie vybavené nemocnice pomáhajú pacientom žiť život, ktorý bude silnejší než ochorenie. Ale je to naozaj všetko, čo človeku stačí k liečbe?

Pokrok vo vede ľuďom 21. storočia zaručil istotu uzdravenia trpiacich na mnohé, kedysi nevyliciteľné ochorenia. No, bohužiaľ, okráda o ľudskosť. Dnešná spoločnosť sa riadi heslom: „Starat' sa predovšetkým len sám o seba.“ Choroba a čo s ňou súvisí sa najnovšie chápe ako príťaž. Nehovoriac o tom, ako sa hľadá na starých chorých ľuďoch. Všetka zodpovednosť pripadla charitám, rôznym organizáciám, nemocniciam či dokonca domovom dôchodcov. A pritom chorým ľuďom okrem lekárskej starostlivosti stačí tak málo! Láska a pocit prijatia, čo nás nestojí vôbec nič.

Deň venovaný týmto ľuďom je pre nás všetkých zároveň výzvou: Podstatu a krásu myšlienky 11. februára žiť 365 dní v roku. Veď napokon, ako povedal pápež František: „Múdrostou srdca je slúžiť bližným.“

Gabriela Holková

EKUMENICKÉ MODLITEBNÉ STRETNUTIE

V nedeľu 25. januára tohto roku v gréckokatolíckom Chráme sv. pátra Pia v našom meste na sídlisku Juh bolo ekumenické modlitebné stretnutie na záver Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Predstavení a rektori jednotlivých kostolov, chrámov a modlitební spolu s veriacimi jednotlivých konfesií sa spolu modlili a prosili o jednotu a porozumenie kresťanov.

Ústrednou témou bol fragment z evanjelia : „**Daj sa mi napit’**“ (Jn 4, 7) – z kapitoly, ako sa Spasiteľ sveta zjavil Samaritánom. Každý z prítomných kňazov mal aj stručný príhovor. Boli tam vyslovené hlboké, pekné, zaujímavé slová na zamyslenie. Stručne by som zhrnul: Ježiš miluje každého z nás bez rozdielu konfesie. Cítil som zhodu v príhovoroch, že nikto nikoho neosočuje, ale všetci sme pozvaní na ohlasovanie učenia nášho Pána Ježiša. Bolo poukázané na to, že i žena, ktorá mala predtým päť mužov, stala sa ohlasovateľkou – misionárkou Pána Ježiša. Nemali by sme na to zabúdať ani my. Na konci svojich príhovorov všetci rečníci sa stručne vyjadrili aj k účasti na referende, ktoré sa bude konať 7. 2. 2015.

Pôvodne som sa nechcel tejto témy dotknúť (niečo som napísal v AiB č. 2), no cítil som u niektorých prítomných, že to nebol len príhovor, ale výzva, ba až prosba k prítomným, aby sa referenda zúčastnili. Nemali by sme podľahnúť tlakom a manipulácii s faktami, ktoré sa na

nás valia z rôznych strán. Osobne by som povedal len toľko: náš skromný bulletin pre svoj obmedzený priestor neposkytuje možnosť uverejňovať rozsiahle diskusie či argumenty. Veď všetko máme v Pisme. Tam hľadáme odpovede aj čo sa týka referenda. Ale hľadáme úprimne. Určite nájdeme.

Ale predsa len jeden argument: Najčastejšie čítam, počúvam: „kresťanskí fundamentalisti, tmári, starí paprdovia, nechápu dobu...“ Možno. No chcem povedať, že Cirkev sa neusiluje o moc ani týmto referendum. Cirkev len chce, aby bol rešpektovaný fakt „*muža a ženu ich stvoril*“. Zákony človek mení, ale fakty ostávajú a nedajú sa prekrúcať. A jeden z faktov je, že na narodenie človeka treba muža a ženu. To vie každý – kresťan, žid, moslim, indián i ateista. A o to v referende ide, nie o potláčanie či obmedzovanie slobody.

Ján F.

MOŽNO PRIBUDNE NOVÝ BLAHOŠLAVENÝ, rodák z okresu Vranov nad Topľou

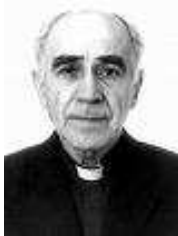
Prešovská archieparchia otvorí proces blahorečenia prvého gréckokatolíckeho redemptoristu slovenského pôvodu Jána Mastiliaka. Slávnosť sa uskutoční počas archijerejskej liturgie v prešovskej katedrále v sobotu 31. januára 2015. Proces otvorí pri príležitosti stretnutia zasvätených osôb gréckokatolíckej metropolie.

ThDr. Mastiliak Ján Ivan sa narodil 5. 11. 1911 v Nižnom Hrabovci a zomrel 18. 9. 1989 v Prešove. Bol jedným z odsúdených v politickom procese s predstaviteľmi reholí v 50. rokoch 20. storočia. Študoval v Čechách a v Ríme (1923 – 1941). Po získaní doktorátu v Ríme vrátil sa na Slovensko v čase prechodu frontu r. 1944. Vďaka znalosti jazykov pomáhal sovietskym vojakom tlmočiť. Po nástu-

pe komunistickej vlády to bol dôvod na zariadenie medzi desiatich „najnebezpečnejších“ rehoľníkov, proti ktorým sa konal v roku 1950 proces pod názvom „Machalka a spol.“. Dovtedy neznámeho redemptoristu obvinili z velezrady a špionáže v prospech Vatikánu a západných mocností. Pôvodne navrhnutý trest smrti bol zmiernený na doživotie, z ktorého si napokon odsedel 15 rokov. Po odsúdení prešiel väznicami Praha-Pankrác, Mírov, Leopoldov a Valdice. Podmienečne bol prepustený až v máji 1965. Sám o väzení nechcel rozprávať, ale v duchu rehoľného sľubu poslušnosti napísal knižku *Za hrsť spomienok*, v ktorých sa na väzňateľov pozeral ako na tých, „ktorí si len konali svoju prácu.“

Po amnestovaní pracoval a žil v Prešove. V roku 1968 stál pri obnovení Gréckokatolíckej cirkvi. Zomrel 18. septembra 1989. Patrí k najvýznamnejším osobnostiam Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku.

Zdroj: Internet Spracovala Veronika F.

NA SPOMIENKU A POVZBUDENIE

V nedeľu 25. januára pred desiatimi rokmi sa v moskovskej katedrále konali pohrebne obrady kňaza Jána Hermanovského.

ho, nášho rodáka, ktorý zomrel násilnou smrťou 18. januára 2005 pri plnení misijného poslania v Briansku. Miesto večného odpočinku má na vranovskom cintoríne v hornej polovici sektoru C: Don Giovanni Hermanovský.

Pri desiatom výročí tejto tragickej udalosti bola v nedeľu 25. januára tohto roku v našej bazilike o 11.00 hod. svätá omša na spomienku. A bola zároveň povzbudením pre všetkých prítomných k úcte a viere. Koncelebrantom bol totiž kňaz z brianskej farnosti, ktorý tľmočil pozdravy od rímskokatolíckych biskupov z miest Orol, Moskva, Briansk a od arcibiskupa Tadeusza Kondrusiewicza z Minského arcibiskupstva. Oboznámil nás, že dnes na mieste lúpežnej vraždy tohto mimoriadne skromného a pokorného kňaza stojí katolícky kostol zasvätený Panne Márii Ustaviteľnej pomoci, ktorý sa pomaly stáva pútnickým miestom. Prichádzajú tam veriaci zo širokého okolia uctiť si pamiatku kňaza, ktorý sa im dával v pastoračnej i charitatívnej službe a prosia ho o orodovanie u Matky Božej vo všetkých svojich potrebách. O. Zbyszek uviedol z viacerých vypočutých prosieb dva konkrétne prípady, ktoré sa týkali túžby rodičov po deťoch.

Aj toto je dokladom, že „... čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných“ (1 Kor 1, 27).

P.S. Ktorí ste ho nepoznali, odporúčam Katolíckej noviny č. 3/2015. *J. Melková*

Niektoré pamätné dni

1. februára 1965 – pred 50 rokmi Svätá stolica schválila Kongregáciu misionárov lásky Matky Terezy – rehoľné spoločenstvo pod pápežským právom.
2. február – Stretnutia rehoľníkov v katedrálach.
5. februára 1597 – umreli mučeníckou smrťou sv. Pavol Miki a 25 spoločníkov z Nagasaki; svätorečení boli r. 1961.
7. februára 1878 – zomrel ako 86-ročný pápež Pius IX., vl. m. Giovanni M. Mastai-Ferretti; blahorečený bol pred 15 rokmi, v Jubilejnom roku 2000.
11. februára 1929 – za Pia XI. bola podpísaná Lateránska zmluva s talianskou vládou.
14. februára 869 – umrel v Ríme svätý Konštantín-Cyryl, slovanský apoštol.
V roku 1862 Cirkev oficiálne uznala zjavenia Panny Márie v Lurdoch, ktoré sa stali pútnickým miestom.

Z farskej matriky

KRSTY

Matúš Mikita
Patrik Švač
Matej Kotlár

SOBÁŠE

Karol Gavalier a
Simona Miklušová

POHREBY

Helena Šoltesová(73)
Ján Novakovský(85)
Anna Krajčovičová(93)
Marián Švantner(74)
Jozef Michalov(85)

OHLÁŠKY

Ohlasujú sa po druhýkrát

Tomáš Pavučok, narodený a bývajúci vo Vranove n/T
a Jozefína Madejová, narodená a bývajúca vo Vranove n/T

Pavol Bendik, narodený a bývajúci vo Vranove n/T
a Lucia Murínová, narodená vo Vranove n/T a bývajúca v Sedliskách

Roman Illéš, narodený a bývajúci vo Vranove n/T
a Jana Hruščová, narodená v Starej Ľubovni a bývajúca Kolačkove

Matej Roman, narodený a bývajúci vo Vranove n/T
a Dominika Tatrayová, narodená a bývajúca vo Vranove n/T

Kalendárium pripomína

1. 02. – Ne: 4. NEDEĽA CEZ ROK
2. 02. – Po: OBETOVANIE PÁNA – HROMNICE; sviatok
Obrad požehnanja sviec
3. 02. – Ut: Sv. Blažeja, biskupa a mučeníka; ľubovoľná spomienka
Obrad požehnanja hrdiel sviecami
5. 02. – Št: Sv. Agáty, panny a mučeniec; spomienka
6. 02. – Pi: Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníkov; spomienka
7. 02. – So: Bl. Pia IX., pápež
8. 02. – Ne: 5. NEDEĽA CEZ ROK
Spomienka sv. Hieronyma Emilianiho sa tohto roku neslávi.
10. 02. – Ut: Sv. Školastiky, panny; spomienka
11. 02. – St: PREBLAHOŠLAVENEJ PANNY MÁRIE LURDSKEJ; ľubovoľná spomienka
23. SVETOVÝ DEŇ CHORÝCH
12. 02. – Št: Prvý štvrtok v mesiaci; modlitby za kňazské a rehoľné povolania
13. 02. – Pi: PRVÝ PIATOK V MESIACI
14. 02. – So: Prvá sobota v mesiaci
Sv. Cyrila, mnícha, a sv. Metoda, biskupa, patrónov Európy; sviatok
Sv. Valentína, mučeníka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.